

NØVN

Amerikanski gittarspælarin **Steve Lukather**, sum millum annað er kendur frá bólkinum **Toto**, verður sunnudagin 55 ár.

Sunnudagin fyllir enski fótbóltsspælarin **Paul Ince** 45 ár. Hann spældi 53 landsdystir fyri Ongland.

Til minnis um Jórún Arge

(1946-2011)

Skjótt gongur tíðin, og longu nú er eitt ár gingið, síðani tú so bráðliga andaðist.

Eg náddi tíverri ikki at siga tær eitt seinasta farvæl, tí eg var staddur uttanlands, men øll tíni nærmastu, systkin við familju og omma vóru rundan um teg til tað síðsta. Tað vart tú glað um.

Fyri tína nærmastu familju vart tú snúningsásin, og tí er saknurin stórur hjá Hanna, Erling og Páll við familju. Og ikki minni hjá ommu. Tit vóru ikki bara møðgur, men eisini vinkonur og gjørdur so nógv saman.

Júst hvør meiningin er við, at nøkur fólk skulu doyggja so tíðliga og bráðliga, havi eg mangan verið ivandi um. Og kanska er eingin ávís meining, tí deyðin tykist ikki spyrja nær, hvar og hvussu. Ein læra av tí er helst, at vit eru her á fold upp á lænta tíð og mugu royna at liva, meðan vit eru her.

Tú vart mín elsta gumma – Jøya gumma – og eg haldi meg kunna siga, at vit høvdu

eitt gott samband, eftirsum eg var fyrsta systkinabarn á Tinghúsvegnum, trý ár undan Erling. Tú og Suffia vóru gummur, og eg kann ikki kæra meg um at hava verið yvirsæddur á Tinghúsvegnum. Heri átti tú tín stóra lut.

Á Tinghúsvegnum vuksu tit øll fimm systkini upp saman við ommu og abba. Tú var fødd í 1946, Jógvan pápi í 1947, Ólavur í 1949, Suffia í 1951 og Magni í 1959. Abbi legði alla sína orku í útvarpið, meðan omma tók sær av heiminum og eisini sjálf forvann til húsarhaldið sum skrivstivukvinna.

Okkum báðum dæmdu væl at arga hvønn annan - upp á okkara serliga máta – men við virðing fyri hvør øðrum. Tað haldi eg meg kunna tala upp á teg. Og møtti man tær til dømis uppi í svimjihylinum, har ið tú var so javnan, heilsaði tú altíð so væl og viðkomandi.

Tú mintist eisini til allar føðingardagarnar í familjuni,

hjá stórum sum smáum. Síðstu árin umsat tú tey froyrsku klæðini í familjuni, serliga tey í barnastødd. Til hvørja Ólavsøku skuldi man so í audiens hjá tær fyri at finna klæðir fram.

Tað var altíð hugnaligt at koma á gátt hjá tykkum, og til ta seinastu Ólavsøkuna hjá tær stuttleikaðu vit okkum við, at nú mátti eg eisini sjálvur finna onkur hyggjuráð fyri at fáa klæðini at passa mær so nøkurlunda.

Tíni fittu ommubørn vóru øll sera góð við teg, og tú við tey. Tað neit ikki sørt, tá ið presturin fortaldi um tykkara ætlanir um, at nøkur teirra skuldu vitja teg um somu tíð, sum tú fór til kanningar og ikki kom heim aftur.

Ymisk og mong vóru tíni áhugamál. Tú seymaði og broderaði, tú var limur í gongufelag, gekst til bókbinding, ættargransking og froyiskan dans, og tú og omma vóru fleiri ferðir uttanlands saman við pensjonistum.

Tú hevði lætt til láturs,

og tínar meiningar vóru markantar. Tú vart nógv avhildin á Landssjúkrahúsinum, har ið tú starvaðist altíð titt arbeiðslív sum lækna-skrivari.

Tá ið tú varð innløgð, og álvarsliga støðan kom fyri dagin, høvdu fleiri av tínum starvsfeløgum ilt við at trúgva, at tað var 'teirra Jórún', sum nú var so illa fyri og lá til tað síðsta á sama sjúkrahúsi, ið var titt arbeiðspláss alt lívið.

Góða Jórún, nú ert tú farin um sýn, og vit, sum eftir eru, liva víðari. Dagligdagurin livir sitt egna lív, og vit fáa ikki steðga tíðini.

Hóast lívsins háttalag ikki altíð er lætt at skilja og enn minni at góðtaka - ikki minst í tínum føri - hava vit altíð minnini um teg.

Hvíl í friði.

Niels Juel

Úr New Zealandi at vitja grøvina hjá abbanum

Í hesum døgum eru hjúnini Tressa og Peter Hansen úr New Zealandi á vitjan í Føroyum.

Abbi Petur var Peter Jacob Hansen, f. 1891, sonur tann sokallaða Glyvrasnikkaran við sama navni. Hann bygdi Heinesens hús við Tinghúsvegin.

Yngri Peter Jacob fór av landinum sum ungur maður og endaði í New Zealandi, har hann giftist. Hann doyði í 1966. Men í 1995 varð urnan

við øsku hansara jarðað í gamla kirkjugarði í Havn undir liðini á fastur síni. Greitt er frá hansara søgu í røðini Hendur ið Sleptu tann 5. november 2010.

Tað er abbasonur Peter Jacob, sum nú er komin til Føroya at vitja sína ætt. Hann eigur ein hóp av fermenningum, sum hava tikið væl ímóti teimum báðum.

Høvið varð sjálvandi nýtt at vitja grøvina hjá abbanum og øðrum í ættini.

Á grøvini hjá Peter Jacob hjá Glyvrasnikkaranum.V.f. Tressa Hansen, Johan Simonsen, Bjarni Djurholm, Símun Mittún, frammanfyri Bjarna, Peter Hansen og Hálvan Simonsen.